

ma: siis meie salived ja firstud ei ullataks sedda andi keik wastowõtma. Agga mitto irowikest ei iddane; mitto kellega iddo wâljas, jâlle Ma peâle kuiwab; mitto sôob ellajas; liñnud mitto omma ahne noftaga ârranop-pirvad; talv ja kewmude passjo kautavad; poud panned monnel aastal faswo kinni; siig wihm, fulmad ðöd ja fanged tuled ðilemisse aial pôllomehhe lotusi wâhhendarvad; ning enne kui sirp wâljas, puttosad ja liñnud ta kallal omma vssa peâlt ârrawõtmas, ehet tormid, rasked saud ja rahheogud mitto head wakka mahharabbawad. Gest siis tulleb, et sa sarja alt ennam ei forja kui kuus, ehet kui ðige paljo, monnel woel 10 semet. Agga olleme isse ühhest ainsast rukki kânnust jo 10 ja ennam kôrsi luggenud, kui hea sõnniko Ma ja parras ilm annud rohkesti poegi aiaida. Arwa nûud igga kôrre ehet pea kohta 10 irowikest agga: jubba sul siis sadda semet ühhhest ainsast mis kûlwasiid. Agga mis segi selle wasto arwata, kui waerwaks wôttad semet ühte peen-

rasse tippida, kuida monni katskels teinud. Ühhhest irowast siis 20, 30 ja ennam kôrsi loetud. Lahhuta igga kôrs omma jurega kânnust ârra, ja istuta enne ðitsemist üks-laise hea Ma sisse: siis ta poegi aiawad, ning forjab nenda ühhest seemnest ennam kuts kaks tuhhat jâlle; ning on, seddamisi tehbes, jubba seitse tuhhat rukki irowa ühhest ainsast sadud. On ka jo ühhest ainsast tuubbaka tam-mest 40 tuhhat seemne irowikest loetud, mis ta ühhel aastal kûpskels kasvatatanud.

Arwataks umbes, et tam wiissadda aastat peab ellama. Monni tam tuhhat aastat ja pitkemagi aia ellanud. Agga olgo wiissadda. Kui ta selle pitka aia sees ei ennam kui 50 kord ep ollek& wilja kannud, ja kui ennam igga wiljakandmisje aasta kohta ei arwata kui wiissadda törro — kus sojemed maad, seâl ennamiste igga aasta keik oksad törkusid täis — siis üks tam, omma elloaial 25 tuhhat törro annab, kellele Zeigile ennamiste joud lодud sisse, puuks